

19 COLUMN DAVID WIJNPERLE

EÉN GROTE FAMILIE

Afgelopen november was ik – met velen van u – op het jaarcongres van VM. Dit jaarlijkse verenigingsfeestje is voor mij zowel een dag van ‘gezellig met de familie onder elkaar zijn’ als ‘bij mijn schoonfamilie op bezoek zijn’. Natuurlijk kom ik mensen uit mijn warme netwerk tegen, maar bovenal zie ik dames en heren in net iets strakker gesneden pakken. Dat zijn de ooms, tantes, neven en nichten van de brancheverenigingen. En ik ben – zoals u wellicht weet – van de personenverenigingen.

Tijdens sessies bij klanten over de eigenaardigheden van de vereniging grap ik wel eens ‘dat er geen organisatievorm is die zo lang kan disfunctioneren zonder failliet te gaan als een vereniging’. Een plagerige provocatie natuurlijk, maar vaak ook verbazingwekkend waar. Althans, bij personenverenigingen, verenigingen die voor een belangrijk deel draaien op de passie van vrijwilligers. Gebrek aan mensen, middelen, efficiëntie of connectie met jongere generaties wordt opgevangen door doorsjouwende vrijwilligers die jaar na jaar weer een jaartje ouder worden en er toch nog een schepje bovenop doen. Hartverwarmend en van een grote schoonheid, zoals een oude boerderij met een bemost rieten dank en wat verdwaalde kippen op het erf. Bij brancheverenigingen kan ik me een dergelijke romantiek toch minder voorstellen.

En hiermee rijst de vraag: als brancheverenigingen en personenverenigingen verschillende werelden zijn – en toch familie, omdat we het unieke DNA van ‘de vereniging’ met elkaar delen –, wat kunnen we dan van elkaar leren? Waarschijnlijk veel, want familie is een spiegel van jezelf.

Wat brancheverenigingen kunnen leren van personenverenigingen is aandacht hebben voor een goede familieband: de warme binding met de achterban. Door de sociëteitsfunctie als een organisatieproces van waarde te hanteren, bouwt een personenvereniging een band op met de achterban die affectief en duurzaam is. De ruil tussen vereniging en lid wordt duurzamer door aandacht te geven aan zingeving, gezelligheid, vrijwilligerswerk. Personenverenigingen binden niet alleen op belangen en diensten, maar ook op de verbinding zelf.

Wat personenverenigingen kunnen leren van brancheverenigingen is resultaatgericht werken voor het belang van de achterban en met oog voor de markt. Brancheverenigingen zitten dicht op de economische ontwikkelingen. Daarmee opereren ze soepeler binnen de tucht van de markt en zijn ze beter in staat om zakelijke beslissingen te nemen. Ondernemend zijn, afscheid nemen van wat niet meer werkt en investeren in innovatie: bij een branchevereniging is dit economische logica, bij een personenvereniging betekent het ruzie in de ledenraad.

Wat krijgen we als we het krachtige DNA van personenverenigingen en brancheverenigingen combineren, als we proberen maximaal van elkaar te leren? Ik denk dat we dit superkind uit een gemengd huwelijk ‘de maatschappelijk ondernemer’ mogen noemen. En zo zullen verenigingen die ondernemen voor een betere wereld nog lang en gelukkig leven... ←

David Wijnperle
Kuperus & Co